

OLVASMÁNY *Sir 3, 19-21. 30-31 Szentlecke Zsid 12, 18-19. 22-24a*

Válasz: *Jóságodban Istenünk, hajlékot készítesz a szegényeknek.*

Jézus a baráti összejövetelt is felhasználta arra, hogy tanítást adjon az Isten országáról. A farizeusok és az írástudók büszkék voltak tudományukra, és azt kiválasztottságuk jelének tekintették. Magukat Isten képviselőinek tartották, azért megkövetelték a tiszteletet. Az üdvösséget is saját erejükből akarták elérni. Jézus arra mutat rá, hogy Isten és az emberek megbecsülését csak szerénységgel és alázattal érdemelhettük ki.

EVANGÉLIUM *Szent Lukács könyvéből (Lk 14, 1. 7-14)*

Az egyik szombaton Jézus betért egy vezető farizeus házába, hogy nála étkezzék. Amikor észrevette, hogy a meghívottak válogatják az első helyeket, egy példabeszédet mondott nekik.

„Amikor lakomára hívnak – kezdte –, ne ülj az első helyre, mert akadhat a hivatalosak közt nálad előkelőbb is. Ha ez megérkezik, odajön, aki meghívott titeket, és felszólít: »Add át a helyedet neki.« És akkor szégyenszemre az utolsó helyet kell elfoglalnod.

Ha tehát hivatalos vagy valahova, menj el, és foglald el az utolsó helyet, hogy amikor a házigazda odajön, így szóljon hozzád: »Barátom, menj följebb.« Milyen kitüntetés lesz ez számodra a többi vendég előtt! Mert mindazt, aki magát felmagasztalja, megalázzák, aki pedig magát megalázza, azt felmagasztalják."

Ekkor a házigazdához fordult: „Amikor ebédet vagy vacsorát adsz, ne hívd meg barátaidat, se testvéreidet, se rokonaidat, se gazdag szomszédaidat, mert azok is meghívják és viszonzják neked. Ha lakomát adsz, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat, vakokat. Boldog leszel, mert ők nem tudják neked viszonzni. Te azonban az igazak feltámadásakor megkapod jutalmadat."

A HÉT SZENTJE:

KERESZTELŐ SZENT JÁNOS VÉRTANÚSÁGÁRA EMLÉKEZVE

Áldott Szent János, érdemekkel ékes, hősi erényed makulátlan és nagy, vértanúk dísze, remeték virága, látnoki nagyság!

Más lehet harminc koszorúval ékes, sőt ha erénye kétszerese annak, százszor hoz hármaskoronád tenéked drága gyümölcsöt.

Érdemeidben bizakodva kérünk, hogy szívünk-lelkünk igazítsd magadhoz, rút kevélységünk hegyeit lehordva töltsd ki lapályát, hogy a Megváltó, közeledve hozzánk már kisimított utakat találjon, lelkünkben akkor akadályt ne érjen isteni lépte.

Ó te, Egy-Három, kit egek dicsérnek, megváltott néped leborul előtted,

s kér: tekints mindig megbocsátó szívvel gyermekeidre! Ámen.

NEM MARADT EL AZ AUGUSZTUS 20-I ÜNNEPSÉG BEREKSZÁSZBAN

A háborús időszak ellenére a Beregszászi Római Katolikus Egyházközség méltóképpen megünnepelte államalapító szent királyának az emléknapját.

A szentmise délután 5 órakor kezdődött a római katolikus templomban. Molnár János beregszászi esperes-plébános szentbeszédében felhívta a figyelmet arra, hogy Szent István nem csak politikai megfontolásból lett keresztény, hanem mély meggyőződésből, mivel valóban felöltötte magára az új embert. Hangsúlyozta, hogy példája ma is sarkall és bátorít bennünket, hiszen a hétköznapiakban a szentek is olyan hűv-ér emberek, mint mi, és talán ugyanolyan eséseik voltak, mint nekünk, de volt erejük Istenbe kapaszkodni, felkelni, és tudatosan törekedni az életszentségre.

Minden évben az ünnephez társul a kenyéradás is, valamint a megáldott kenyerek szétosztása. Az új búzából készült cipó megáldása alkalom a hálaadásra a termésért, a termőföldekért, a Hazáért, a népünkért, valamint szimbolizálja azt, hogy a testi táplálékon túl ne feledkezzünk meg a lelki táplálékról sem, melyet Szent István királyunk is olyannyira fontosnak tartott. A cipókat idén is a beregszászi Szerb Pékség biztosította.

Az ünnepen énekével fellépet seres Timea és Seres Leila, akik az Erdő, erdő című népdalt és Máté Péter Hazám című dalát adták elő.

A kenyérsztás után a jelenlévők megkoszorúzták a templomudvarban található Szent István mellszobrát.

MONDJUK EL EGYMÁSNAK: BÉKÉRE VAN SZÜKSÉGÜNK! – FERENC PÁPA FELHÍVÁSA

Augusztus 24-én, a délelőtti általános kihallgatás végén a Szentatya megemlékezett mindazokról az országokról, ahol háború dúl, de különösen is Ukrajnáért és Oroszországért imádkozott, mert épp hat hónapja tart az Ukrajna elleni orosz agresszió.

Ferenc pápa felhívásának teljes szövegét közöljük magyar fordításban. Megismétlem felhívásomat: esdekelve kérjük az Úrtól a békét a szeretett ukrán nép számára, amely hat hónapja szenved a háború borzalmaitól. Kívánom, hogy konkrét lépéseket tegyenek a háború befejezésére és a nukleáris katasztrófa veszélyének elhárítására Zaporizzsjában. Szívemben hordozom a foglyokat, különösen a nehéz körülmények között élőket, és kérem az illetékes hatóságokat, hogy tegyenek meg mindent szabadon bocsátásukért. A gyerekekre gondolok, a sok halottra, a sok menekültre – itt Olaszországban nagyon sokan vannak –, a sok sérültre, a sok ukrán és orosz gyermekre, akik árvák lettek, és az árvaságnak nincs nemzetisége, ők elvesztették az apjukat vagy az anyjukat, akár oroszok, akár ukránok. A rengeteg kegyetlenségre gondolok, a sok-sok ártatlanra, akik az örületért fizetnek, mind egyik oldal örültségéért, mert a háború örültség, és a háborúban senki sem

mert a háború örültség, és a háborúban senki sem mondhatja azt: „Nem, nem vagyok örült.” A háború örület.

Arra a szegény lányra gondolok, akit Moszkvában felrobbantott egy bomba, amely az autója ülése alatt volt. Az ártatlank fizetnek a háborúért, az ártatlank! Gondolkodjunk el ezen a valóságon, és mondjuk el egymásnak: a háború örültség. Azok pedig, akik a háborúból és a fegyverkereskedelemből profitálnak, bűnözők, akik gyilkolják az emberiséget. És gondoljunk más országokra, amelyekben hosszú ideje háború dúl: több mint tíz éve Szíriában, gondoljunk a jemeni

háborúra, ahol oly sok gyermek szenved éhezéstől, gondoljunk a rohingyákra, akik kóborolnak a világban, mert igazságtalanul elűzték őket a földjükről. De ma különös módon, *hat hónappal a háború kezdete után, Ukrajnára és Oroszországra gondoljunk, mindkét országra, melyeket Mária Szep-lőtelen Szívének szenteltem, hogy ő mint anya fordítsa tekintét erre a két szeretett országra:*

lássa meg Ukrajnát, lássa meg Oroszországot, és hozza el nekünk a békét! Békére van szükségünk!

A FORRÁS ŐRZŐJE

Volt egyszer egy idős ember, aki magasan egy osztrák falu fölött, az Alpok keleti lejtőjén élt. Sok évvel azelőtt azzal bízta meg a falutanács, hogy tisztogassa meg a hulladéktól a hegyek hasadékaiban található kis tavacskákat, mert azok táplálták a falun átfolyó gyönyörű kis patakat.

Ő hűségesen, csendes rendszerességgel járta a hegyeket, ki-szedte a leveleket és ágakat, és kikotorta a hordalékot, ami különben eltömítette vagy beszennyezte volna a friss forrás-vizet. Idővel a falu népszerű lett a turisták körében. Kecses hattyúk úszkáltak a patak kristálytisztá vizén; piknikezők telepedtek le a partjára; és a látvány a helyi boltok és kávézók ablakaiból gyönyörűségeen festői volt.

Évek teltek el. Egyik este a falutanács összeült fél éves megbeszélésére. Ahogy áttekintették a költségvetést, észrevettek egy kis összeget, ami a „forrás őrzőjének” volt a járandósága. A falu pénztárosa megkérdezte: „Ki az a „forrás őrzője”? Miért van évről évre mindig a fizetési listán? Soha senki nem látja. Találkoztatok már ezzel az emberrel? Amennyire tudjuk, csak elveszi a pénzünket, és semmi jót nem tesz érte. Az én véleményem szerint erre az emberre nincs már szükségünk.”

Mindenki egyetértett a pénztárossal, és a tanács egyöntetűen úgy döntött, hogy elbocsátják az öreget.

Hetekig nem sok minden változott. A falu végezte dolgát, mint mindig. Ősszel azonban a fák hullatni kezdték leveleiket. Apró gallyak töredezték le, és hullottak bele a patakot tápláló tavacskákba, lassítva a csillogó víz folyását. Egyik délután valaki észrevett egy kis sárgás-barnás elszíneződést a vízben. Pár nappal később a víz sokkal sötétebb lett. Egy-két hét múlva pedig már nyálkás réteg borította a víztükör egyes részeit a partok mentén, és hamarosan bűzös szag kezdett terjedni. A hattyúk elhagyták a falut, a turisták szintén. A falucska költségvetése súlyos helyzetbe került. Meg persze a falu egészsége is, mert sokan megbetegedtek az elfogyasztott víztől.

Sürgősségi ülést tartott a falutanács. Sok tanácskozás után rájöttek téves döntésükre, és visszavették „a forrás öreg őrzőjét”. És néhány héttel később a szép kis patak újból feléledt. A hattyúk és a turisták fokozatosan visszatértek, és újra élet és jólét költözött a kis alpesi faluba.

Amit a „forrás őrzője” jelentett a falu számára, azt jelentjük mi, keresztyének, a világ számára. Jézus „sónak” nevezett minket, ami azt jelenti, hogy mi vagyunk a „tartósítói” annak, ami csak jó és igaz a világban. Ahogy az öreg a hegyekben, mi is szolgálatra vagyunk elhívva - és arra, hogy hűségesek legyünk. Lehet, hogy nem értékelik nagyra és nem ismerik el erőfeszítéseinket, de hatalmunkban áll megváltoztatni a világot. Ezt várja tőlünk Jézus. Azért helyezett ide minket, hogy szolgáljunk, és nagyon is valóságos értelemben az egész világ jólléte múlik rajtunk. Valóban változást munkálhatunk!

A „forrás őrzőjének” olyan munkája volt, ami a falutanács szemében elég jelentéktelennek tűnt. Amikor azonban nem

volt a helyén, az egész falu szenvedett. Ugyanígy mi is mindnyájan fontosak vagyunk a gyülekezetnek, ami Krisztus teste: „Nem mondhatja a szem a kéznek: „Nincs rád szükségem!”, vagy a fej a lábaknak: „Nincs rátok szükségem!” Ellenkezőleg: a test gyengébbnek látszó részei nagyon is szükségesek, és amelyeket a test tisztességtelen részeinek tartunk, azokat nagyobb tisztességgel vesszük körül, és amelyek ékesség nélkül valók, azok nagyobb megbecsülésben részesülnek” (1Kor 12,21-23).

HIRDETÉSEK

+ **Jótékonyági szilvalekvárfőzést szervezünk a templomudvarban augusztus 30-án.** Szeretettel várunk mindenkit az egész napos rendezvényre! Jól jön a segítség a szilva kimagolásánál, a lekvár kavargatásánál. ☺

+ **Elsőáldozási hittan indul szeptembertől a plébánián.** Jelenkezni Bárdos Viktóriánál lehet. Az első megbeszélést szeptember 4-én a szentmise után tartjuk meg a Szent István szobornál.

+ **Csütörtökön első csütörtök lesz.** Szentségimádást tartunk 16:00 - ig.

+ **Pénteken első péntek.**

+ **Jövő vasárnap szeptember 4-én, az új tanév kezdetén tan-szerek, diákok, tanárok megáldása lesz templomunkban.**

IGENAPTÁR

Augusztus 28. vasárnap: Évközi 22. vasárnap
Sir 3,19-21.30-31 Zsolt 67 Zsid 12,18-19.22-24a Lk 14,1.7-14

Augusztus 29. hétfő: 22. évközi hét hétfő
1Kor 2,1-5 Zsolt 118 Lk 4,16-30

Emléknep: Keresztelő Szent János vértanúsága

Augusztus 30. kedd: 22. évközi hét kedd
1Kor 2,10b-16 Zsolt 144 Lk 4,31-37

Augusztus 31. szerda: 22. évközi hét szerda
1Kor 3,1-9 Zsolt 32 Lk 4,38-44

Szeptember 1. csütörtök: 22. évközi hét csütörtök
1Kor 3,18-23 Zsolt 23 Lk 5,1-11

Szeptember 2. péntek: 22. évközi hét péntek
1Kor 4,1-5 Zsolt 36 Lk 5,33-39

Szeptember 3. szombat: 22. évközi hét szombat
1Kor 4,6b-15 Zsolt 144 Lk 6,1-5

Emléknep: Nagy Szent Gergely pápa és egyháztanító

HETI MISEREND

Augusztus 29, hétfő: 08:00 - Beregszász

Augusztus 30, kedd: 17:00 - Beregszász

Augusztus 31, szerda: 08:00 - Beregszász

Szeptember 1, csütörtök: 08:00 - Beregszász

Szeptember 2, péntek: 08:00 - Beregszász.

10:00 - Macsola

Szeptember 3, szombat: 08:00 - Beregszász

15:00 - Ardó

17:00 - Beregdéda

Szeptember 4, vasárnap: 08:00 - Macsola

10:00 - Beregszász

12:00 - Búlsú

BEREGSZÁSZI RÓMAI KATOLIKUS SZENT KERESZT PLÉBÁNIA

web: beregszasziplebania.org.ua

Felelős szerkesztő: Bunda Rita

Ukrajna, 90200 Beregszász, Bethlen u. 2.

Tel: +380954982704

e-mail: beregszasziplebania@gmail.com